

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 27 lipca 1993 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

L.S.

Minister Spraw Zagranicznych: *K. Skubiszewski*

358

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 25 lutego 1994 r.

w sprawie wejścia w życie Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Tunezyjskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzonej w Tunisie dnia 29 marca 1993 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 27 Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Tunezyjskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzonej w Tunisie dnia 29 marca 1993 r.,

dokonane zostały przewidziane w tym artykule notyfikacje i w związku z tym powyższa konwencja weszła w życie z dniem 15 listopada 1993 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Olechowski*

359

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Malezji o popieraniu i ochronie inwestycji,

sporządzona w Kuala Lumpur dnia 21 kwietnia 1993 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 21 kwietnia 1993 r. została sporządzona w Kuala Lumpur Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Malezji o popieraniu i ochronie inwestycji w następującym brzmieniu:

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Malezji o popieraniu i ochronie inwestycji

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Malezji, zwane dalej „Umawiającymi się Stronami”,

pragnąc rozszerzyć i pogłębić współpracę gospodarczą i przemysłową w oparciu o długotrwałe podstawy, a szczególnie dążąc do inwestowania przez inwestorów jednej Umawiającej się Strony na terytorium drugiej Umawiającej się Strony,

uznając potrzebę ochrony inwestycji dokonywanych przez inwestorów obu Umawiających się Stron i pobudzania